



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 919/2025
30.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Јовановића, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Јовановића, адвоката Јована Брдара, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 510/19 и Кв 714/24 од 04.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 308/25 од 17.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Јовановића, адвоката Јована Брдара, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 510/19 и Кв 714/24 од 04.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 308/25 од 17.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К 510/19 и Кв 714/24 од 04.03.2025. године, усвојен је захтев окривљеног Дејана Јовановића, па су преиначене само у погледу одлуке о казни и то пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 510/19 – Кв.бр. 309/22 од 22.08.2022. године, која је постала правноснажна дана 20.09.2022. године, којом су преиначене само у погледу одлуке о казни: 1. пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 510/19 од 27.05.2020. године, која је постала правноснажна дана 15.10.2020. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци. 2. пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К.бр. 9/20 од 25.02.2020. године, која је у делу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр. 258/20 од 01.06.2020. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 18.11.2019. године, па до упућивања у

завод за извршење кривичних санкција, 3. пресуда Основног суда у Јагодини 1К.бр. 248/19 од 10.06.2020. године, која је постала правноснажна 25.08.2020. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, 4. пресуда Основног суда у Зајечару 4К.бр. 325/19 од 19.08.2019. године, која је постала правноснажна 06.11.2019. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 06.06.2019. године до 19.08.2019. године и 5. пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр. 62/20 од 10.05.2021. године, која је постала правноснажна дана 04.11.2021. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, па је, узимајући напред наведене казне као утврђене, суд осуђеног Дејана Јовановића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 година и 1 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору у периоду од 06.06.2019. године до 19.08.2019. године, време проведено у притвору од 18.11.2019. године до 26.06.2020. године, време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Крагујевцу 7К.бр. 9/20 од 25.02.2020. године, која је у делу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр. 258/20 од 01.06.2020. године, почев од 26.06.2020. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Младеновцу К.бр. 510/19-Кв.бр. 306/21 од 01.07.2021. године, пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр. 230/19 од 03.11.2022. године, која је постала правноснажна дана 14.02.2023. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. став 1, 4. и 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година, пресуда Основног суда у Краљеву 44К.бр. 535/19 од 12.04.2023. године, која је постала правноснажна дана 26.07.2023. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и пресуда Основног суда у Пироту 2К.бр. 104/23 од 05.02.2024. године, која је постала правноснажна дана 29.08.2024. године, којом је окривљени Дејан Јовановић оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 1. КЗ и кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 10 месеци; па је Основни суд у Младеновцу, узимајући наведене казне као утврђене, а применом одредби чланова 60. и 62. КЗ и члана 552. став 2. тачка 1. и члана 556. став 1. тачка 1. ЗКП осуђеног Дејана Јовановића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, у коју му је урачунао време проведено у притвору у периоду од 06.06.2019. године до 19.08.2019. године и од 18.11.2019. године до 26.06.2020. године, време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Крагујевцу 7К.бр. 9/20 од 25.02.2020. године, која је у делу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр. 258/20 од 01.06.2020. године, почев од 26.06.2020. године, време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Младеновцу К.бр. 510/19-Кв.бр. 306/21 од 01.07.2021. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Младеновцу К.бр. 510/19-Кв.бр. 309/22 од 22.08.2022. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 308/25 од 17.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Дејана Јовановића, а пресуда Основног суда у Младеновцу К 510/19 и Кв 714/24 од 04.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда К 510/19 и Кв 714/24 од 04.03.2025. године и Кж1 308/25 од 17.04.2025. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Јовановића, адвокат Јован Брдар, због повреде закона и то: повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и 10) ЗКП, повреде одредбе члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде и окривљеном изрекне јединствену казну затвора у трајању краћем од 20 година.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, указујући на ову повреду кривичног закона, бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама, приликом доношења одлуке о спајању казни, повређен закон јер је суд погрешно одмерио јединствену казну коју је изрекао окривљеном. У вези наведеног бранилац окривљеног цитира околности које су од значаја приликом одмеравања казне, односно олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54. КЗ, те полемише са висином казне које је суд претходно одмерио окривљеном и исту пореди са казнама које се изричу за кривична дела имовинске природе, те наводи и примере из судске праксе колика је висина изречене јединствене казне затвора по десет правноснажних пресуда.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално наведена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се у образложењу захтева у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП истицањем да суд није правилно одмерио казну окривљеном имајући у виду околности које утичу на то да казна буде већа или мања, а због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није

предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је суд у великом броју поступака који су вођени против окривљеног и коју су резултирали правноснажним пресудама, требало да води поступак за продужена кривична дела у смислу одредбе члана 61. КЗ, што суд није учинио, па је на овај начин повредио кривични закон. Оваквим наводима бранилац окривљеног се бави правним питањима која су претходила спајању казни, а која нису предмет пресуда које се побијају захтевом за заштиту законитости, те се овај суд у исте није упуштао.

Бранилац истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и 10) ЗКП, али наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и 10) ЗКП, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић